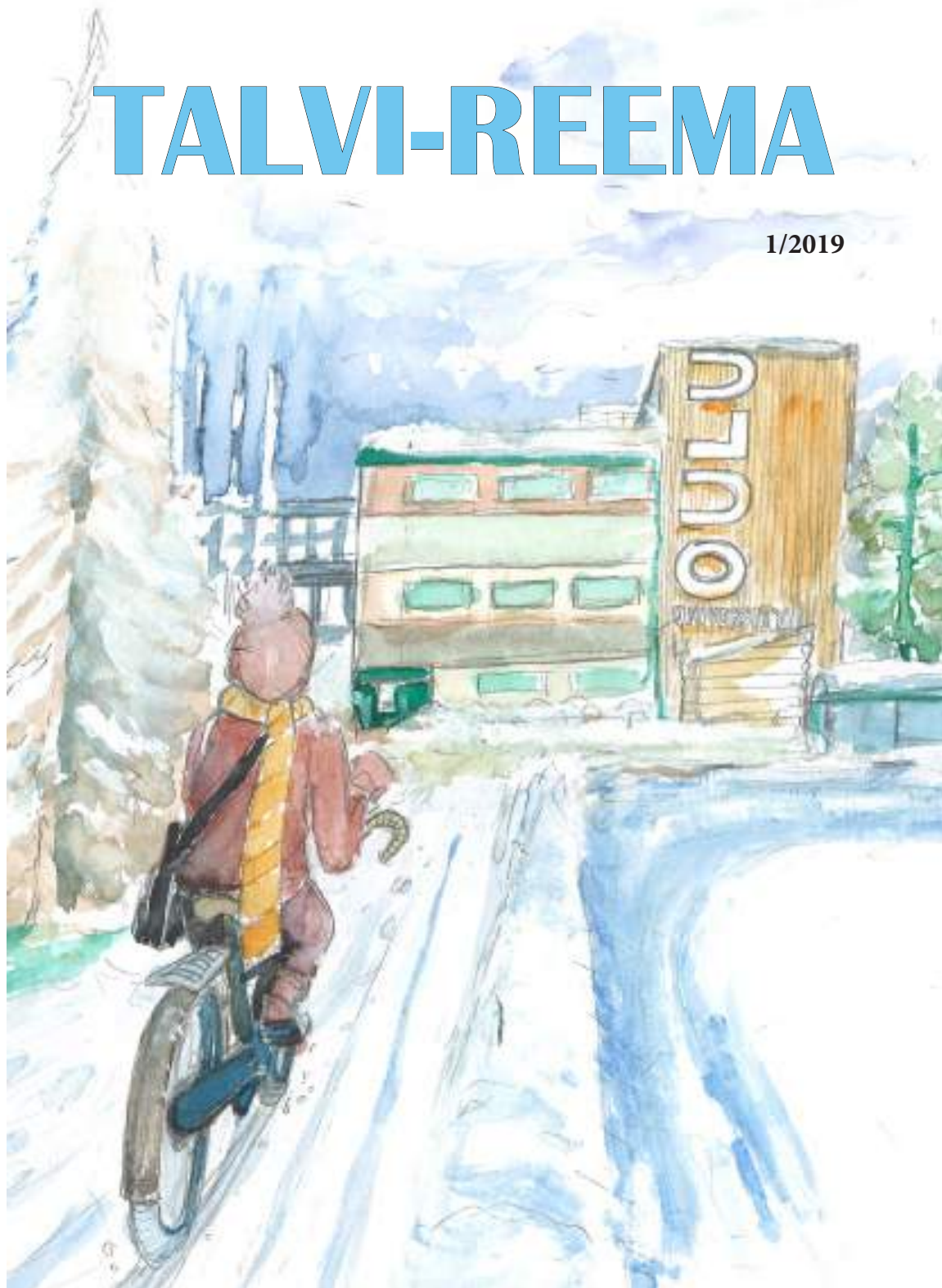

TALVI-REEMA

1/2019

Sisällysluettelo

- 3 Pääkirjoitus: Uuden vuoden lupauksista
- 4 Puheenjohtajan tervehdys
- 5 Verban hallitus 2019 esittäytyy
- 12 Kylppärikahveilla Gieku – Täällä Gieku, kuuleeko Verba?
- 14 Testaa, millainen kiltahuonekämppis olet
- 15 World Cup of Kyykkä 2019 – Tarinoita hallitussarjasta
- 18 Reema testaa: Laskiaispullien täytteet
- 20 Viherbileraportti
- 21 Runoutta
- 22 Kielipalsta
- 24 Musakorneri: Arttu Wiskari – Kahvimaito
- 26 Top 5: Lingvistien sivuaineet
- 27 V-mappi

Seuraa Verbaa myös somessa!

<i>Facebook</i>	Verba ry
<i>Instagram</i>	verba_ry
<i>Sähköpostilista</i>	Verbapapa
<i>Kotisivut</i>	verba.fi

Talvi-Reema 1/2018 (c) Verba ry

Päätoimittajat: Sara Junntila, Joni Jäntti & Joonas Uusitalo

Taitto: Sara Junntila

Talvi-Reeman kirjoittajat: Sara Junntila, Joni Jäntti, Joonas Uusitalo, Stina Huhtela, Otto Partio, Jonna Kurikkala, Kiia Palo, Janne Mattila, Visa Lukinmaa, Pertti Ström

Kansikuva: Joel Juntunen

Kuvituskuva s. 25: Joel Juntunen

Paino: Juvenes Print

Pääkirjoitus:

Uuden vuoden lupauksista

Onko sinullakin tapana tehdä uuden vuoden lupauksia joka vuosi? Kirjoitatko kolmen sivun pituisen bucket listin uudenvuodenaattona? Valmistaudutko uuteen vuoteen lukemalla voimaannuttavia inspirational quoteja? Tulostatko parhaimmat *Live Laugh Lovet* seinällesi tai kirjoitatko ne ylös kalenteriisi muistutamaan elämän hetkellisyydestä ja menestyksen tavoittelun tärkeydestä? Entä miten on sen kesäkunnon laita? Uudenvuodenaatto ja vuodenvaihde koetaan usein käännteentekeviksi hetkiksi. Kellon lyödessä keskiyöllä vuoden vaihtumisen merkiksi tapahtuu jokin suuri ja mullistava muutos sisimmässä. Vai tapahtuuko? Onko hetken mielijohteessa raapustetuissa lupauksissa mitään järkeä? Otatko ne tosissasi? Koittaa uudenvuodenpäivä ja elämä jatkuu kuten aiemminkin.

Moni ajattelee, että vuodenvaihde on juuri se hetki, kun on aika kääntää uusi sivu elämässä. Muutos ei tapahdu kuitenkaan sormia napsauttamalla uudenvuodenyönä. Usein kuvitellaan, että tarvitaan erityinen hetki jonkin uuden aloittamiselle tai tavoitteiden asettamiselle. Siksi vuodenvaihteessa on helppo listata unelmia ja tavoitteita ylös: uusi vuosi, uusi minä, huomenna se alkaa! Mutta miten niiden toteutus käytännössä onnistuu? Uuden vuoden lupauksia on hauska tehdä, mutta oikeasti muutos tapahtuu joka päivä. Suuret elämänmuutokset voi suosiolla jättää pois hetken mielijohteesta laaditulta listalta. Älä lähde tekemään mahdollisimman paljon, vaan pyri nimenomaan mahdollisimman vähään. Pieni muutos, joka jää

pysyväksi on paljon, paljon parempi kuin iso muutos, jota ei jaksata toteuttaa loppuun asti.

Me täällä Reemassa olemme tietenkin uuden vuoden myötä myös täysin uudessa pöhinässä. Olemme luvanneet uuden vuoden myötä tehdä maailman parhaan oululaisen kieltenopiskelijoiden kiltalehden. Uudet päätoimittajat pulppuavat uusia ideoita hurjalla tahdilla ja intoa riittää. Ainakin näin alkuvuodesta. On suunnitelmaa kirjoittaa siitä ja tästä ja tuosta ja kuten huomaat, on lopputuloksena paksu ja huolellisesti kirjoitettu lehti. Älä kuitenkaan huoli, kaikki intohimoprojektit muuttuvat jossain vaiheeksi kovaksi puurtamiseksi, ja loppuvuoden Reema on jo paljon kevyempää luettavaa.

Reema-tiimi

Puheenjohtajan tervehdys:

Loisteliasta uutta vuotta sinulle, upea ihminen!

Vuosi on taas vaihtunut ja näin ollen myös Verbassa on muutoksen tuulet puhaltaneet. Olemme saaneet uuden aivan mahdottoman hallituksen (kuten joka vuosi), jonka kanssa en malta odottaa pääseväni tosi toimiin. Mitä tämä uusi vuosi kuitenkin tuo tullessaan? Itselleni tämä vuosi tulee olemaan yhtä vuoristorataa. Tiedän jo etukäteen, että puheenjohtajuudesta löytyy sekä ylä- että alamäkiä. Uskon kuitenkin, että vuoden aikana verbalaisuus oppoa syvälle sydämeeni ja näin ollen kehitän tästä ikuisen kytköksen ainejärjestöömme. Vuoden alusta lähtien olemme päässeet jo tekemään Viherbileitä Syntaksiksen ja Sigman kanssa, ompelemaan merkkejä porukalla, tutustumaan toisiimme ja miettimään mitä kaikkea tämä vuosi voisikaan tuoda tullessaan.

Kuka minä sitten olen? Olen Stina Huhtela, kolmannen vuoden ruotsin kielen opiskelija. Minut löytää useimmiten kiltahuoneelta tai käytäviltä juoksentelemasta sekä monilta erinäisiltä kurseilta eri tiedekunnista. Olen melkein hauska (eli nauran useimmiten yksin omille jutuilleni), WhatsApp-viestit ovat yleensä niin kryptisiä, että tiedon löytäminen lauseista on kiviröykkiöiden takana (kuten tässäkin lauseessa näemmä) ja toivon, että tänä vuonna pääsisin tutustumaan juuri Sinuun. Moikkaa tai tule juttelemaan. Tottelen montaa nimeä, joten jos yksikään näistä sopii sinun suuhun, niin huikkaapa perään; Stina, Stibu, Stike, Stinke, Stinttu, Stiga, Stinder, Stinderson, Stiguliina,

Stipuliinaa, jne. Ja jos minä tunnun liian etäiseltä, niin halaa tai jututa kaveria, äitiä, isää, siskoa tai veljeä, koska yhdessä me tehdään tästä hommasta mukavaa. Tavataan tapahtumissa, eikä olla vieraita toisillemme.

Ihanaa uutta vuotta meille kaikille ja tavataan kun törmätään!

Stina Huhtela

Verban hallitus 2019 esittäytyy

Esitimme Verban hallituslaisille muutaman kysymyksen, jotta verbalaiset oppisivat tuntemaan heidät hieman paremmin. Kuka on opiskellut verbalaisena pisimpään? Kuinka monen lempijuoma on vesi? Keiden kaikkien vastauksissa esiintyy sana *uusi* jossain muodossa? Onko maito hyvää? Opi tuntemaan hallituslaiset! (Toim.huom. Jutun kuvat ovat aitoja ja oikeissa tilanteissa otettuja!!!!)

Kolme tiukkaa kysymystä:

1. Kuka olet?
2. Mitä odotat tulevalta vuodelta?
3. Mikä on lempijuomasi?

Stina Huhtela: puheenjohtaja

1. Heissan! Mä oon Stina Huhtela, kolmannen vuoden ruotsin pääaineopiskelija ja yllättäen olen Verban puheenjohtaja vuodelle 2019.

2. Vuodelta odotan ennen kaikkea haasteita, pöhinää, uusia tuttuja ja aktiivista työskentelyä niin oman porukan kuin muidenkin parissa! Lisäksi tavoitteena kehittää omia organisaatio- ja järjestötaitoja.

3. Lempijuoma on yliopistolla Cold Brew, kotona maito tai sosa-sola, etkoilla shotit, bileissä erilaiset drinksut ja jatkoilla siideri. Aamun pikkutunneilla ja ehkä lievässä huonossa olossa sosa-sola ja vesi pelastaa.

It's Lit Fam.

Roosa Posti: varapuheenjohtaja, media-vastaava, fuksimamma

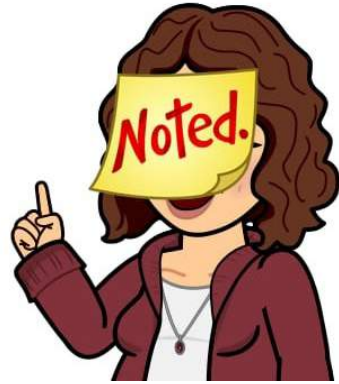
1. Moro oon Roosa! Opiskelen enkkua toista vuotta ja tänä vuonna oon hallituksen varapuheenjohtaja, fuksimamma ja mediavastaava.

2. Tältä vuodelta ootan vappua! Ja uutta tekemistä. Ja sitsejä. Eniten sitsejä.

3. Tyylikäs Sandels IV.

Annika Alajarva: talousvastaava, haalarimerkkivastaava

1. Moikka! Oon Annika Alajarva, kolmannen vuoden enkun opiskelija ja hallituksessa toimin talous- ja haalarimerkkivastaavana nyt toista vuotta putkeen.
2. Odotan tältä vuodelta uusiin ihmisiin tutustumista, opintomenestystä ja toki hauskaa menoa!
3. Lemppareista ykkössijalle nousee kyllä Amerikan maito (eli Coca-Cola), vahvana kakkosena Novellen makuvichyt.

Ville Nättinen: tietosuojavastaava, tiedottaja, mediavastaava

1. No se on Nättisen Ville tässä, terve. Olen enkun fuksi ja hallituksessa toimin mediavastaavana, tiedottajana ja tietosuojavastaavana.
2. Eniten tältä vuodelta odotan tietenkin ensimmäistä opiskelijavappua ja positiivisia värkkäämishetkiä kaikkien kanssaopiskelijoiden kanssa.
3. No ei ainakaan maito.

Teemu Tuomisto: sihteeri, tiedottaja

1. Hej på er! Oon Teemu Tuomisto, ensimmäisen vuoden ruotsin pääaineopiskelija. Hallituksessa toimin sihteerinä ja tiedottajana.
2. Tältä vuodelta odotan parempaa opiskeluintoa, mutta myös uusia yllätyksiä ja haasteita niin vapaa-ajalla, kuin opiskeluidenki parissa.
3. Mun lempijuoma on ehdottomasti kahvi. Alkoholijuomista suosikkeja on erilaiset siiderit ja viinit. Suosittelen testaamaan myös fanta exoticia!

Anniina Räsänen: kulttuurivastaava, sosiaalipoliittinen vastaava

1. Hellou! Oon Anniina Räsänen, kolmannen vuoden enkun opiskelija ja tänä vuonna hääriään hallituksessa kulttuuri- ja sopovastaavan toimissa.
2. Tältä vuodelta odotan verbasöpöläisten viemistä hauskoihin tapahtumiin ja uusiin ihmisiin tutustumista, bönthöön luukuttamista, sekä ehkä jopa jonkinlaista noppasaalista.
3. Juomista lemppareiksi nousee tee ja wanha kunnan vesi, alkollisista puolestaan makeat siiderit ja kaikenlaiset viinasekoelmat.

Jere Laitinen: englannin koulutuspoliittinen vastaava

1. Moro, olen Jere Laitinen, ensimmäisen vuoden englannin opiskelija. Hallituksessa toimin englannin kielen koulutuspoliittisena vastaavana.
2. Odotan tänä vuonna kykeneväni uusiin haasteisiin ja tutustumaan uusiin ihmisiin monessa paikassa.
3. Holittomana pepsu, holillisista siiderit ja lonkerot.

Kiia Palo: ruotsin koulutuspoliittinen vastaava

1. Heippa! Mie olen Kiia, neljännen vuoden ruotsinopiskelija ja Verbassa ruotsin kopo.
2. Tältä vuodelta odotan erityisen innolla aktiivista elämistä ja uusien juttujen kokemista. Ajattelin viimein ottaa itseäni hatusta ja raahautua useampaan kuin yhteen tapahtumaan kerran vuodessa. Alkaa selvästi yliopistoelämän keski-ään kriisi kolkuttaa ovella.
3. Päivittäinen suosikki on kahvi+iKaffe-kombo, flunssassa juon sitruuna-inkivääriteetä, Alkosta mukaan tarttuu lähes aina valkoviinipullo. Mutta ei mikään silti voita sitä A.Le Coqin Bitter Lemon -lonkeroa.

Sara Latvala: fuksivastaava

1. Moi! Olen Sara Latvala, enkun fuksi ja Verban hallituksen fuksivastaava.
2. Tulevalta vuodelta odotan uusien taitojen oppimista niin järjestötoiminnan kuin opintojen saralla, hyvää menoa ja meininkiä opiskelijatovereiden kanssa ja tietenkin Wappua!
3. Olen ehkä hieman addiktoitunut Pepsi Maxiin. Alkoholooleista valkovenäläinen on ehdoton suosikki, salmari hyvänä kakosena.

Lotta Kauppi: fuksivastaava

1. Olen Lotta Kauppi. Englantilaisen filologian fuksi ja yksi tämän vuoden hallituksen fuksivastaavista.
2. Tältä vuodelta odotan yhteisöllisyyttä, uusiin ihmisiin tutustumista ja itseni haastamista uusien asioiden parissa.
3. Holittomana vesi ja pepsi, holillisena mikä tahansa marjasiideri tai valkovenäläine.

Matias Ruonala: fuksivastaava

1. Hei! Olen Matias Ruonala, ensimmäisen vuoden englannin opiskelija ja toimin hallituksessa fuksivastaavana.
2. Tulevalta vuodelta odotan ennen kaikkea uusiin ihmisiin tutustumista ja itseni haastamista, ja totta kai hyvää hauskanpitoa mukavien verbalaisten kanssa.
3. Alkoholittomista lemppari on ehdottomasti Pepsi max, holillisista lonkero.

Sara Junttila: Reema-vastaava, kiltahuonevastaava, Humanistisen Killan varaedustaja

1. Hejsan, olen Sara Junttila, neljännen vuoden ruotsin kielen opiskelija. Hallituksessa toimin Reema- ja kiltahuonevastaavana. Lisäksi olen Verban varaedustaja Humanistisessa Killassa.
2. Tältä vuodelta odotan ennen kaikkea uusi haasteita ja kokemuksia.
3. Lipastolla kahvi, etkoilla valkkari, bileissä kalja/siideri, bileiden jälkeen vesi ja coca cola.

Joonas Uusitalo: Reema-vastaava

1. Hei! Olen Joonas Uusitalo, kolmannen vuoden enkun opiskelija ja seitsemännen vuoden matikkalainen. Olen hallituksessa Reema-vastaavana.
2. Odotan kaljaa ja noppia
3. Kahvi ja harmaa lonkero. Joskus myös yhtä aikaa.

Joni Jäntti: Reema-vastaava

1. Hiijojoi halojatapäivää! Olen Joni Jäntti, enkun fuksi ja 5. vuoden kasvatustieteilijä. Verban hallituksessa olen (tyhjän) toimittajana.
2. Hassunhauskoja tarinoita ja juttuja Reemaan. Wappu on aina kestoosuusikki.
3. Aananasmehu ja alkoholillisista SUAMI-viina + Mäfi (Megaforce).

Vesa Putkonen: tapahtumavastaava, Humanistisen Killan edustaja

1. Hei, mie oon Vesa! Opiskelen toista vuotta enkkua ja nyt lähtee myöskin toinen vuosi tapahtumaduunarina Verban hallituksessa.
2. Juuri nyt on mielessä vaan tää alkuvuoden vaihto Englannissa, enkä odota ainakaan tällä hetkellä vielä kotiinpaluuta. Kotiudun kyllä sopivasti vapuksi, ja sehän innostaa aina, joten odotetaan sitä!
3. Tumma Kozel ja kahvi.

Emilia Laukkanen: tapahtumavastaava

1. Hejsanhoppsan! Mie oon Laukkasen Emilia, toisen vuoden ruotsin opiskelija ja toista vuotta hallituksessa tapahtumatyyppinä.
2. Tulevalta vuodelta ootan hyviä bileitä ja uusia, kivoja leikkikavereita!
3. Kaarlen iki-ihanana Idan mangopiltti on ollut viime aikoina lemppari. Ja totta kai vatten och vatten och vatten är så gott!

Jonna Latva-Kyyny: tapahtumavastaava

1. Moi! Oon Jonna Latva-Kyyny, 2. vsk enkkulainen, ja toimin nyt toista vuotta peräkkäin Verban tapahtumavastaavana.
2. Hmm vuodelta 2019 odotan kivoja hetkiä niin opinnoissa, tapahtumissa kuin ylipäätään elämässäkin. Ja sitsejä.
3. Salee mansikkamargarita. Holittomana tykkään vedestä, rasvattomasta maidosta ja teestä.

Harri Rauhala: tapahtumavastaava

1. Terve, oon Rauhalan Harri, enkun fuksi ja tapahtumavastaava.
2. Odotan stressiä tapahtumista ja pöhinää hallituksessa.
3. Suosikkeja tee ja Magners.

Ville Kaikkonen: tapahtumavastaava

1. Mordor! Meikä on Kaikkosen Ville, enkun ja ruotsin opiskelija kolmatta vuotta Verban hallituksessa toimin ensimmäistä kauttani, tapahtumavastaavan pestissä.
2. Tulevalta vuodelta odotan intohimoista käsiheiluttelua, positiivista meininkiä ja hurjan hauskoja hetkiä Verban vihreän väen kanssa!
3. Holittomista ehdottomasti pepis max, cold brew ja red bull, holillisista XO-konjakit (specieellt Braastad), bourbonviskit, kuivat omenasiiderit ja punkkukola.

Ilona Maijala: alumnivastaava

1. Moi! Mie olen Ilona, neljännen vuoden ruotsin kielen opiskelija. Hallituksessa selvittelen Verban alumnitoiminnan aloittamista alumnivastaavan hommissa toimarina.
2. Odotan, että saisin alumnitoiminnan rullaamaan ainakin monta askelta eteenpäin. Haasteita löytynee siis edestä!
3. Vesi on ehdoton. Holillisista inkivääriolut on lempperi.

Otto Partio: liikuntavastaava

1. Hellurej! Mie oon Partion Otto, 3.vsk enkun ja ruotsin opiskelija ja toista vuotta putkeen Verban liikuntavastaava.
2. Odotan tänä vuonna Umpihankifutis-turnausta, vappua ja sitä hetkeä, kun omat nilkat vääntyvät Verban liikuntavuorolla (tapahtuu n. 1-2 kertaa vuodessa).
3. Suosikkijuomat: lipastolla kahvi, kotona maito, etkoilla olovin kolomone ja jatkoilla Becherovka ja shotit ylipäätään.

Kylppärikahveilla Gieku

Täällä Gieku, kuuleeko Verba?

Verba on jakanut kiltahuoneen Oulun yliopiston saamen kielten ja kulttuurin opiskelijoiden eli Giekulaisten kanssa viime syksystä lähtien. On siis aika istua Giekun kanssa yhdessä alas muistelemaan vanhoja kiltahuoneita ja keskustelemaan kiltahuone-elämästä. Kiltahuonekahveille Reeman kanssa keskustelemaan saapui giekulaiset Laura Kaera ja Reetta Tornensis.

Reetta aloitti opiskelut Oulun yliopistossa vuonna 2013. Fuksivuonnaan hän lähti heti Giekun hallituksen sihteeriksi, ja jo seuraavana vuonna hän oli järjestön puheenjohtaja. Reetalla on paljon hyviä muistoja vanhalta Gieku-huoneelta. Hän huomaa heti, että Giekun airo on saanut paikan myös uudelta kiltahuoneelta.

Laura kertoo viettävänsä vain vähän aikaa kiltahuoneella. Yksi syy tähän on se, että luentoja on vähän, ja pitemmillä hyppytunneilla hän kertoo käyvänsä kotona. Lukujärjestykset ovat myös erilaiset kavereiden kanssa, joten kiltahuoneelle ei tule valitettavasti lähdettyä kovin helposti kavereiden kanssa viettämään aikaa.

Miten kiltahuonetoimintaa ja -ohjelmaa voitaisiin edistää ja kehittää jatkossa? Laura sanoo, että vanhemmat opiskelijat eivät välttämättä edes tiedä, missä kiltahuone sijaitsee. Jokin yhteinen kiltahuonetapahtuma voisi olla siis hyvä keino saattaa Gieku ja Verba yhteen. Ennen wappua olisi kiva ommella haalarimerkkejä Verban ja Giekun kesken. Myös yhteinen peli- ja hengailuilta Kielikyppärisissä saattaisi houkutella giekulaisia paikalle.

Ennen oli kunnollista

Reetta muistaa vanhoista tiloista erityisen yhteisöllisyyden opettajien kanssa, sillä kiltahuone sijaitsi samalla käytävällä opettajien kahvihuoneen ja työhuoneiden

kanssa. Opettajilta saattoi käydä kysymässä neuvoa esimerkiksi käännosten tekemiseen. Opiskelijoiden ja opettajien välinen suhde on ollut aina lämmin ja läheinen.

Laura kehuu giekulaisten yhteishenkeä. Pienessä ainejärjestössä on se etu, että ihmiset oppivat oikeasti tuntemaan toisensa. Yhteisöllisyys on aivan erityistä. Gieku ry ei ole pelkkä ainejärjestö, joka rajoittuu vain opiskelijaelämään ja opintojen ympärille, vaan se on lisäksi saamelaisen ja saamelaisuudesta kiinnostuneiden muodostama pieni yhteisö. Reetan puheenjohtajavuodessa hienointa oli tehdä sellaisia juttuja, joilla oli suuri merkitys giekulaisille.

Reetta kertoo, että Giekun kiltahuonekulttuuri laantui pari vuotta sitten. Tietenkin opiskelijat ovat ajan saatossa vaihtuneet, mutta yksi syy lienee myös vanhojen tilojen sisäilmaongelmat. Olisi hienoa, jos uusi kiltahuone loisi yhteisöllisyyttä giekulaisten ja verbalaisten välille.

Reetta muistelee vanhan Gieku-huoneen likaista pöytäliinaa lämmöllä. Likaisesta pöytäliinasta tuli likainen, kun eräs silloinen fuksi kaatoi proteiinijuomat pöytäliinalle. Gieku-huoneen naulakkoon oli tapana ilmestyä silloin tällöin märkiä uimahousuja sekä kiipeilyvarusteita.

Vanhassa Verbaariossakin sattui ja tapahtui. Verbaario sai uuden ilmeen wappuna 2014, kun eräs valmistumassa ollut

verbalainen halusi ottaa ilon irti jäljellä olevasta tulostuskiintiöstään. Verbaario vuorattiin Tom of Finland -kuvilla. Kuvia Tompasta löytyi vielä viime vuonnakin lautapeliin laatikoista. Muinakin wappuina Verbaario saattoi saada pientä koristusta jonkin muun ainejärjestön toimesta.

Katse kohti tulevaa

Koska verbalaisia on niin paljon, mietityttää monia giekulaisia varmasti, uskaltaako yhteiselle kiltahuoneelle tulla. Vanha Verbaario oli niin pieni, että kyllä sitä itsekin pienenä fuksina tuli pari kertaa ovelta pyörähdettyä vain toteamassa, ettei tuonne vanhempien opiskelijoiden joukkoon uskalla mennä. Laura toivoo, että kiltahuoneelle eksyy jatkossa myös enemmän giekulaisia. Nyt on Verban ja Giekun aika luoda yhteisiä ikimuistoisia ja lämpimiä muistoja uudella kiltahuoneella.

Haastattelun lopussa Reetta kysyy Joonakselta, joka opiskelee englantia pääaineenaan, neuvoa englanninkieliseen työhakemukseen. Joonas puolestaan kysyy kiltahuoneen seinällä olevasta saamelaisesta kalenterista. Yhteisessä kilt-

huoneessa on siis sekin hyvä puoli, että kielellistä ja kulttuurista neuvoa saa, kunhan sitä vain uskaltaa pyytää. Reetta kannustaakin verbalaisia kysymään rohkeasti saamelaisuudesta, jos jokin mietityttää. Giekulaiset vastaavat varmasti mielellään.

Loppuun vielä pieni mainos: Giekun vuoden ainoat omat baaribileet eli Sámefeasta järjestetään keskiviikkona 13.3. Kaarlenholvissa. Gieku toivoo paikalle paljon verbalaisia, kutsukaa kaikki kaverinne mukaan! Pukukoodina on cocktail.

Onko sinulla ideoita kiltahuoneen kehittämiseksi? Puuttuuko Kielikyöppäriin varustuksesta jotain oleellista? Haaveiletko tietynlaisesta tapahtumasta kiltahuoneella? Ota yhteyttä Verban kiltahuonevastaavaan (esimerkiksi sähköpostilla: sara.junttila[at]student.oulu.fi) tai kehen tahansa hallituksen jäseneseen. Kiltahuonevastaavat pyrkivät yhdessä Verban ja Giekun hallitusten kanssa toteuttamaan parhaansa mukaan jäsentensä kiltahuonetta koskevia toiveita.

Sara Junttila

Vanha Verbaario. Kuva: Anu Vehkomäki

Testaa, millainen kiltahuonekämppis sinä olet

1. Olen unohtanut tiskata mukini...
 - a. En kertaakaan
 - b. 1–3 kertaa
 - c. En minä tiskaa. Joku muu sen kuitenkin tekee puolestani...

2. Muistan ottaa kengät pois...
 - a. Aina
 - b. Useimmiten
 - c. En koskaan

3. Kun saavun Kylppäriin
 - a. Tervehdin kaikkia iloisesti!
 - b. Moikkaan vain tuttuja.
 - c. Murisen itsekseni ja vältän katsekontaktia.

4. Olen vienyt roskat omatoimisesti ulos roskiin
 - a. Kyllä!
 - b. En, mutta voisin jos huomaisin roskiksen olevan täysi.
 - c. En koskaan, kyllä joku muu ne vie.

5. Joku vaikuttaa hyvin ahdistuneelta ja tuskailee kandin tai gradunsa parissa Kylppäriissä. Minä...
 - a. Annan verbaistukea. Tarjoudun keittämään kahvit ja hieromaan niskajumit pois.
 - b. Kysyn mistä kiikastaa ja mikä on kandin/gradun aihe. Kehotan juttelemaan ohjaajalle.
 - c. En välitä. On tässä omatkin esseet kesken.

Eniten a.-vastauksia. Olet kiva kaveri!

Pidät huolen siitä, että Kylppäriissä on kaikkien hyvä olla. Osaat ottaa kiltiskämppikset hyvin huomioon kaikissa tilanteissa.

Eniten b.-vastauksia. Olet keskiverto kumppani.

Kanssasi on ihan kiva asustaa, mutta voisit kuitenkin jatkossa kiinnittää enemmän huomiota muihin ihmisiin sekä kiltiksen yleiseen siisteyteen.

Eniten c.-vastauksi. Voi ei, mikä kauhukämppis!

Eikö kotona opetettu, miten toiset kuuluu ottaa huomioon? Ajattelet vain itseäsi ja omaa mukavuuttasi. Parannathan tapasi heti, senkin sottainen mörrimöykky.

World Cup of Kyykkä 2019

Tarinoita hallitussarjasta

Kun amatööri saa kartun käteensä

Lauantai 26. tammikuuta valkeni poskia nipistelevässä pakkasessa. Suuntasin aamupäivällä kellon lähestyessä yhtätoista kohti yliopiston Erkki Koiso-Kanttilan kadun parkkipaikkaa. Parkkipaikalla raikui jo ihmisten hyväntuulinen puheensorina sekä Cheekin Sokka irti, mikä enteili kunnista ja menestyksestä kisapäivää.

Verba ry lähetti nelihenkisen joukkueen kisaamaan maineesta ja kunniasista World Cup of Kyykän hallitussarjaan. Joukkueeseen kuului minä, eli joukkueen kiintiönainen Sara Junttila, joukkueen kapteeni ja Verban liikuntavastaava, Alpilan atleettinakin tunnettu Otto Partio, Ville ”Kaijonharjun ihana” Kaikkonen ja Ville ”Ruukista kajahtaa” Nättinen. Me olimme valmistautuneet päivän urheilukoitokseen henkisesti jo ainakin kaksi viikkoa. Etukäteisvalmisteluja oli totta kai tehty: termarit olivat täynnä kuumaa kaakaota ja edellisenä iltana timantista voitonvarmaa suunnitelmaa oli hiottu joukkueen strategiasuunnittelua varten luodussa WhatsApp-ryhmässä: ”Muistakaa pitkät kalsarit ja toppahousut haalareiden alle!” Joukkueen kesken keskusteliin myös muun muassa kokemuksen puutteesta. Alla lainaus pari viikkoa ennen kisoja käydystä keskustelusta.

”Mihinkähän sitä on lupauduttu? Aiempeä kyykkäyskokemusta on vain Alkosta.”

”Me ollaan kaikki samassa veneessä. Ei

näitä pelejä oo onneks ennenkään kokemuksella voitettu”

”Suojahiprakka päälle vaan heti aamusta niin kyllä se siitä sujuu.”

”Suojakänni jo perjantaista, nii lauantai on pelekkaa voittoa.”

Teekkareilla on tenttejä lauantaisin, mikä aiheutti hämmästyä eräässä nimeltä mainitsemattomassa pelaajassa WCOK:än ilmoittautuessa: ”Tuola [ilmoittautumislomakkeessa] on että ”Aion osallistua tenttiin lauantaina 26.1.2019”, nii meinaako se semmosta oikeaa tenttiä vai onko tää jotai kyykkäslangia” Loppujen lopuksi meno oli juuri sellaista, mitä kokemuksenpuutetta tihkuvat WhatsApp-keskustelut antoivat olettaa. Hauskaa meillä oli joka tapauksessa, kuten Kaikkosen Ville asiaa kommentoi: ”Tää on ehkä vuoden parhaimpia tapahtumia”. Pelit olivat tosin paljon selvempiä kuin itse joukkue. Hävisimme joukkueille Hyvän mielen hallitus ja Tarina Ei Kerro. Molemmat näistä pääsivät jatkoon ja aina finaaliin asti, joten Verba pelasi alkulohkossa absoluuttisen kovia joukkueita vastaan. Käytännössä pelasimme siis kaksi kertaa finaalissa, vai mitä? Tärkeintä ei ollut kuitenkaan voitto. Tärkeintä oli se, että voitimme Koneen hallituksen. Siinä me onnistuimme, joten periaatteessa suuntasimme kisojen jälkeen niin sanotusti voitolla yöhön.

Minulla oli aivan tajuttoman hauskaa, vaikka kartut lensivät minne sattuu. Oma taktiikkani oli silmät kiinni ja sinnepäin. Tuhannen apinan raivolla heitetty kartutkin suuntasivat välillä kohti kentän laidalla seisovia ihmisiä. Tapaturmilta onneksi

vältyttiin.

Koska emme edenneet alkulohkoa pidemmälle, pääsimme jatkamaan päiväämme virvokkeiden parissa vielä valoisan aikaan. Kävimme nauttimassa ravitsevan aterian Subway-ravintolassa. Eräs pelaajista vaikutti tarvitsevansa pienet kauneus- unet, joten kävin tässä välissä pyörähtämässä kotona, kunnes tuli kutsu lähteä joukkueen kanssa Kaijonharjuun. Ilta jatkui hurjien kotibileiden jälkeen Kaijonharjun yöelämään. Illan aikana toimittaja kadotti korvaamattoman arvokkaan lainassa olleen Tom of Finland -kassin sekä keräilyharvinaisuuden eli University of Oulu -juomapullon. Kassi löytyi onneksi seuraavana maanantaina! Kaja-koira oli piilottanut sen häkkiinsä.

Kyseinen urheilutapahtuma oli siis ainakin allekirjoittaneelle luultavasti vuoden kovin urheilusuoritus. Seuraavana päivänä joka ikistä lihasta särki ja pääkipu lamautti koko päiväksi sängyn pohjal- le. Tulin siihen tulokseen, että urheilu on epäterveellistä eikä sovi ihmisille.

”Ei enää kyykkää. Ikinä.”

”Nevö evö.”

”Joo ei.”

Sara Junttila

Elämä on vittujen elämä

WCOK 2019, lauantaiamu klo 8.00: herätyskelloni herää. Kaivan kaapista 8 alusvaatekerrastoa ja yhtä monta pulloa viinaa, koska ulkona on ihan v*tun kylmä. On taas se aika vuodesta. Osallistun elämäni toiseen WCOKiin. Ensimmäisellä kerralla olin voittamassa Verballen pronssimitalia hallitussarjasta. Mutta tänä vuonna pelin henki on erilainen. En ole tällä kertaa kiintiöukko Verban dominoivien naisukkojen keskellä. Tänä vuonna olen kapteeni. Il capitano. Joukkueen kasvot, sielu ja ilmentymä.

Verban joukkue tänä vuonna on erittäin kokematon, mutta vain Nättisen Villen osalta nuori. Kaksi joukkueen pelaajista on käynyt kyykkäintrossa harjoittelemassa lajin säännöt ja heittämässä pari harjoitusheittoa, siinä kaikki. Yksi joukkueen pelaajista ei ollut edes silloin paikalla, koska kuulemma piti auttaa äidin kirjahyllyn kanssa. Ja sitten olen minä. Juuh, kylähän näillä aineksilla mestaruuksia tulee. Taidan aukaista ensimmäisen oluen.

Kisapaikalle saavun kapteenin ominaisuudessa klo 10 hakemaan joukkueen kirjekuoren, ja menen istumaan vihreiden naulakoiden aulaan. Kyselen OLTOn hallitusjoukkueen ukon kuulumiset ja katson, kun joku häikäilemätön alumnimamma pinkeissä toppahousuissaan korkkaa oluen yliopistopastorin toimiston edessä. Sil- lä hetkellä tiedän saapuneeni WCOKiin. Aamun avauksena käyn tuomaroimassa Kaikkosen Villen kanssa yhden pelin. Koitan muistaa itse, kuinka tätä peliä oikein tuomaroidaan ja koitan samalla opastaa Kaikkoselle, mitä tää kyykkä niinku oikein on. On tämäki saatana työmaa, onneksi on minttukaakaota.

Viimein koittaa H-hetki. Ensimmäi-

nen peli TEKin hallitusta vastaan. Pääsani soi AC/DC:n Hell's Bells ja suussa maistuu minttu, kun astelen heittopaikalle ja katson kaukaisuuteen. Nyt pitäisi vissiin ruveta suorittamaan. Heitän. Suoritus on tasoa ”ihana oookoo”, kyykkää lentää pitkin peltoa, mutta enemmänkin saisi tulostulla. Joukkueemme jatkaa samalla linjaläpi aamupäivän. Pikakelauksella pari peliä eteenpäin ja hupsista keikkaa, kaks peliä ja kaks tappiota. Vittu meni hienosti. Otan lisää minttukaakaota.

Koneen Hallitus voitti edellisessä pelissään Hyvän Mielen Hallituksen, joten viimeisessä alkulohkopolissämme on panna. Jos nyt voittaisimme Koneen selvin numeroin, meillä olisi mahdollisuus mennä jatkoon. Nyt vaan tarvittaisiin se kliseinen once-in-a-lifetime-peli. Lähdin ensimmäiseen heittooni yhtä nälkäisenä kuin Kaikkonen lounasaikaan. Ajatus Koneen voittamisesta sai minussa liekin syttymään, silmäni kiilumaan ja muuta kuin vain mieleni kohoamaan. Heitin kenties elämäni siihen asti parhaat heittoni siihen paikkaan. Ja kiintiönainen-Sara jatkoi trendiä putsaamalla kenttää tyhjäksi kyykistä. Nättisen Siivous ry ja Kaikkosen kyykänsiirtofirma jatkoivat hurmosta. Finally, where there was darkness, there was now suddenly light. Ja suussa maistui minttu.

Ensimmäisellä puoliajalla johdimme Konetta selvästi. Valitettavasti läpi turnauksen joukkueettamme vaivannut tauti, keskinkertaisuus, palasi vaivaamaan meitä toisella puoliajalla. Kaikkosen olemuksesta päätellen myös humala oli saanut vallan joukkueessamme. Voitimme silti Koneen, mikä oli tärkeintä. Mutta emme voittaneet niin selvin numeroin, että olisimme päässeet lohkoista jatkoon. Jälkikäteen huomasi, että lohkomme kärkikaksikko

pelasi lopulta myös koko hallitussarjan finaalissa, joten ei vissiin hävitty huonoille. Ei se silti vitunkaan vertaa lohduta. Otan hieman lisää minttua.

Lähdimme purkamaan pettymystä Subway-ravintolaan. Kaikkosen kokemattomuus ja turnauskestävyyden puute johti siihen, että hän sammui Subiin vajaan pari tunniksi. Join sen aikaa lisää minttukaakaota. Siitä sitten lopulta pääsimme joskus jatkamaan iltaa, joukkue kokoontui jälleen yhteen ja kaikilla oli jälleen kivvaa.

Mutta mitä tästä kaikesta jää käteen? Lähinnä hyvä känni, WCOK-haalari-merkki ja maineen pelastus, koska voitettiin Kone. Olen jälkimmäisestä saavutuksesta kuitenkin äärimmäisen tyytyväinen, kuten myös joukkueestamme. Juhani Tammisen sanoin: Win the right games. Se oli juuri sitä, mitä Verba tänä vuonna saavutti. WCOK on parasta, ja minttukaa-
kao.

*Otto Partio
Der Kaiser*

Reema testaa: Laskiaispullien täytteet

Laskiainen on tuloillaan ja aitoon oikeaan laskiaiseen kuuluu myös laskiaispulla. Perinteinen väittely laskiaispullan ympärillä kuuluu, laitetaanko pullan väliin kerman lisäksi mantelimassaa, vadelmahilloa vai ananasta. Reema on tällaisten yläpuolella ja siksi ahkerat toimittajamme kävivät taistoon ankeita laskiaispullia vastaan ja testasivat ihanimmat ja arveluttavimmat täytteet, joita tuo perinteinen kermainen herkku voi sisäänsä saada. Ota kauppalista esile ja kynä käteen ja valmistaudu hakemaan kaupasta ensi laskiaisen kovimmat pullantäytteet!

Sara

Maapähkinävoi ja kermavaahto: Koska olen nössö ja pelkään kummallisia maku yhdistelmiä, aloitan kokeilun maapähkinävoilla ja kermavaahdolla. Makea ja hyvä, sopii minun kaltaisilleni sokerihäärille.

Luumuhillo: En ole luumuhillon ystävä. Joulutortuistakin valitsen sen, jossa hilloa on mahdollisimman vähän. Ihan ok.

Maksamakkara: Mieleen nousee ensimmäisellä puraisulla traumoja lapsuudesta, mutta maksamakkaran maku ei olekaan niin kamala kuin muistin. Kenties pullan pehmeä makeus tekee maksamakkara uudenlaisen – melkein jopa nautinnollisen – makunautinnon.

Ouzo, sitruunamehu ja kermavaahto: Ei.

Vadelmahillo ja kermavaahto: Se ainoa oikea, 5/5.

Maistuisiko laskiaispulla suolakurkulla?
Kuva: Joonas Uusitalo

Joni

Mentulan erikoinen (maitorahka ja proteiinijauhe): Tämän jälkeen teki mieli lähteä heti salille vetämään mavea. Maku ja koostumus molemmat 5/5, kelpaisi itse Mentulalle aamupalaksi.

Maksamakkara: Erikoinen pyhäinhäväisyys, mutta maistuvalla tavalla. Jokainen puraisu tuntui kielletyn hyvältä.

Sinappi ja rahka: Ei ollut estetiikalla pillattu, sillä täyteen ulkomuoto muistutti linnun jätöksiä. Suolainen sinappi makealla pullalla ja rahkalla etäisesti muistutti suolaisen ja makean liittoa ananaspizzassa, joten tykästyin makuun.

Joonas

Luumuhillo: Kardemumma ja luumu on villi yhdistelmä. Mieleen tulee sekamete-lisoppa. Hillo voisi olla makeampaa.

Maksamakkara: Ei oikeastaan ensin eroa siitä, kun syö maksamakkaraa vähän makeammalla leivällä, mutta sitten maksamakkara kohtaa kermavaahdon ja yhdistelmä maistuu vain niin väärältä.

Maapähkinävoi: Ehkä paras näistä. Suolainen maavo yhdistyy herkullisesti kermavaahdon kanssa. Jos lisänä olisi vielä vähän jotain makeaa, tulos olisi täydellinen.

Suolakurkku: yllättävän hyvä, mutta vain koska odotusarvo oli -7. Omassa pullassani oli toisaalta aika vähän kurkkua, joten maku jäi vaisuksi.

Maksamakkaraa laskiaispullassa. Kuva: Joonas Uusitalo

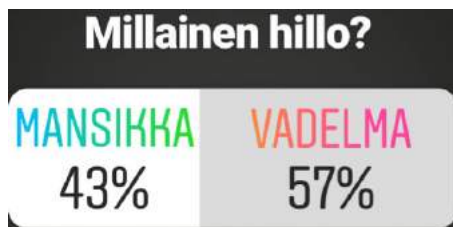
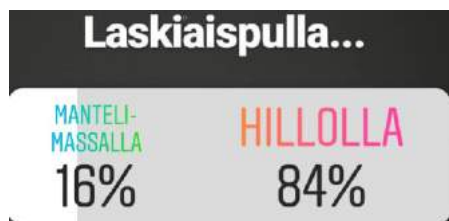
”Zorbasta peltikatolla”: Hirveä. Ouzoa ei ole tähän tehty. Sitruuna + kermavaahto oli ihan ok, mutta ouzo vain puskee kaikesta läpi ja nostaa palan kurkkuun.

Sinappi: Yllätti aivan puskesta. Kermainen kermis tasapainottaa äkäistä ja suo-laista sinappia. En kyllä erikseen alkaisi tekemään, mutta tämän testin yksi mieluisimpia yllätyksiä.

Nestesavu: Liian äkäinen maku. Tätä ei voi laittaa pullaan liian vähän.

Reema-gallupin tulokset

Viherbileraportti

Viherbileet, tuo aika vuodesta, kun Teekkaritalo täyttyy vihreästä kansasta ja saat-
taa jokaisen kasvot valkeaksi ja äänen kä-
heäksi. Erityisesti Verban fukseille nämä
kyseiset lattiantamppajaiset ovat tärkeitä,
sillä siellä vannotaan haalarivala itse pu-
heenjohtajan säestämänä. Vaikka Viher-
bileet ovatkin jo tältä vuodelta ohitse, on
hyvä muistella mitä siellä oikein tapahtui.
Tässä raportissa nähdään Viherbileet fuk-
sin silmin, vaikka opiskeluvuosia olisikin
takana jo kahden käden sormilla lasketta-
va määrä.

Haparoidessani kohti suurta ja pelot-
tavvaa Teekkaritaloa, miettiin kuumeisesti
tärkeitä mietteitä: ”Onkohan se fuksivala
pitkä ja vaikea? Mitäköhän siellä tapah-
tuu? Olenko harjoiteltu riittävästi? Muis-
tinhan ottaa kalijat?”

Astuttuani tupaan, meno oli jo villiä,
sillä ne muistuttivat sukujuhulieni mei-
ninkejä: Hulinaa, hölinää, klassikoita luo-
kutettiin antoisasti ja kaikilla oli haalarit
päällä. Hakeuduin suoraan yläkertaan
pitämään pienoisen palaverin beer pong
opettajani kanssa, pyytäen häntä kerto-
maan lissää viisauksia ennen suurta tur-
nausta.

Kävellessäni takaisin alas, hetki löi.
Puhheenjohtajamme kuulutti Verban fuk-
sit tanssilattialle fuksivallaa varten. Sie-
maisain yhen jos toisenkin rohkaisuryypyn
ja marssin ystävieni kanssa valatilaisuus-
teen. Fuksivala olikin yllättävän heleppo
lausua, vaikka maltaalla voideltu kieleni
hankaloitti lausumista. Valan viimeisen
sanon jälkeä, outo, mutta mukava, tun-
ne kumpusi sisältäni ja oloni oli yhtäkkiä
varsin vehereä. Tunsin kuinka verbaa vir-
tasi suonissani, mikä voimaannutti minua.

Pienoinen fuksi syntyi uudestaan ja muut-
tui pesunkestäväksi verbalaiseksi.

Koettuani tämän maagisen hetken,
oli aika mennä pellaamaan beer bongia.
Huonon arpaonnen myötä, jouduin parini
kanssa vastakkain kahta beer bongin yli-
mestareita. Taitoni eivät riittäneet, ja ottelu
loppuikin yhtä nopeaan kuin isoisän sei-
sokki.

Häviön jälkeä suunnistin kaverei-
deni vanavedesä saunaan nuolemmaan
haavojani. Paha mieli ei tullut itse ottelun
häviämisestä, vaan siitä, että en kyennyt
pitämään luppaustani parilleni: edes yksi
ottelu voitettaa. Onneksi sauna auttoi ty-
rehdyttämään tätä kunniani vuotavaa haa-
vaa.

Sitten tapahtui mitä merkillisin ti-
lanne: saunaan saapui helevetin iso pöllö
kuvausryhymän kera. Alloin jo eppäillä,
että kannipsykoosit olivat pahasti tulilla,
mutta onnekseni(?) näin ei ollut. Tämä
iso pöllö oli jonkin sortin maskotti, joka
tuli kokkeilemmaan saunomista. Kaverini
auttoi sitä nakkaamaan löylyä videomate-
riaalia varten. Tilanne oli yhtä nopeaa ohi
kuin se alakoihin. Mietin vain päässäni,
että löytyyköhän tämä video sitten Porn-
Hubista tai muusta vastaavasta akateemi-
sesta lähteestä? Parasta selevittää nii voi
vaatia rojalteja.

Muutaman tunnin saunomisen jälä-
keen oli aika matkata kämpille koisim-
maan. Aamulla olo oli yhtä hyvä kuin itse
bileisä: energinen, valoisa ja eritoten ver-
bainen.

Janne Mattila

Runoutta

*Lumessa istuin;
Kusitulehduksen sain;
Sattuu.*

*YTHS:ltä antibiootit sain;
Nyt hyvin voin;
En.*

– Jonna Kurikkala
& Anniina Räsänen, 2019

Runous, tämä sosio-kulttuurillisesti elitistien ja sanakirjojen omaava taiteenala, usein edustaa kauneutta, totuutta ja rakkautta. Sillä voidaan osoittaa kirjoittajan tai hänen maailmansa, sen hetkistä tilannetta, epätoivoa tai pirullista kestävyyttä. Se voi osoittaa historiaa valossa, joka kaunistaa menetystä ja ihannoii toivoa. Tai, se voi olla kirjoitettuna viiden euron korttiin, jonka annoit ystävänpäivänä sille epätoivoiselle partnerillesi (ensivuonna suositelen ostamaan karkkia ja kukkia, joiden taakse piilottaa tämä kortti).

Parhaiten englannin opiskelijat voivat saada kosketuksen tähän korkeampaan taiteenalaan (se ainoa tapa johon meillä on varaa), on 682389A (The Fundamentals of Poetry), jota järjestää vasta tohtoroitunut JP. Sen syvässä ja interaktiivisessa sisällössä tutustutaan moniin eri runouden aloihin, syvälliseen luonteeseen, ja ole mattoman oleellistamiseen.

Mutta runous on helppoa:

*Lumi tuli;
Ei sula;
Mikä pula?*

Tämän sanoin itselleni kurssin alussa tutustuttuani muutama runoon elämäni aikana. Mitä en käsittänyt oli, että Juha-Pekka on runouden mestari, syvällisyyden tutkija, kriittisyyden etukuva, ja mahdollisesti ainut henkilö maailmassa, joka on lukenut Matthew Arnoldin Sobrah and Rustum – runon kokonaisuudessaan.

Joka tapauksessa, minulla on luottamusta, että olen vähintään arvosanani arvoinen runoilija, ja koska luennoilla imin itseäni esanssia mestarilta itsestään, olen päättänyt esittää oman otteeni Suomesta ja tästä kuluneesta talvesta.

*Winter's calm and evening's cold;
Night's hail and morning's frost;
Slow drift and soft descent;
Fills the sills of warmth's embrace.*

*Dawn's halt and light's rise;
Sinks now the dreary lump;
White plight shine thy might;
Burn the whites by my eyes;
See the beauty, blanket and stream;
End beneath the canopy of trees.*

*Soon boons the twigs and grass;
Sun reigns forever more;
No night, no hail
No more day to prevail.
– Visa Lukinmaa, 419BC*

Visa Lukinmaa

Kielipalsta

Kielipalsta on omistettu kokonaan kieliasioille: artikkeleita kieliin liittyvistä asioista sekä kirjoituksia eri kielillä. Kirjoituksen ei ole pakko käsitellä kieliin liittyviä ilmiöitä, vaan riittää, että artikkeli on kirjoitettu jollain Verban kielellä (englanti, saksa, ruotsi, ranska). Onko sinulla palava halu kirjoittaa jostain kieleen liittyvästä ilmiöstä? Haluatko kenties kirjoittaa popularisoidun artikkelin kandidaatintutkielmastasi? (Siis kukapa ei!?) Haluatko päästä kirjoittamaan pääainekielelläsi kurssien ulkopuolellakin? Ota yhteyttä toimitukseen. Voit myös vinkata ideasi toimitukselle, mikäli et itse halua kirjoittaa.

Matt Haig - Notes on a Nervous Planet

Since I'm reading so much academic factual stuff during my studies I feel a bit reluctant towards reading at times. I decided to read only books that are considered literature classics. That was a bad move, since reading still felt like another chore to be completed, another assignment to be completed. When this year began, I decided to try something completely different. I would read only books I WANTED to read. I wouldn't stress about whether the book would educate me, give me new insight to some social issue or anything else relating to learning something. I decided to read books that I think I would enjoy. It's a revolutionary idea, I know. But that was all it took for me to find the enjoyment in reading again.

Matt Haig is a British author who writes insightful and touching books and short stories for both children and adults. His latest book 'Notes on a Nervous Planet' is a look to the complexities of modern humanity and how the increasing amount of technology is making us more connected to the world around us than ever. Despite that more and more people feel more alone than ever. He has a history of panic attacks and anxiety and that inspired him to write a book about how to find happiness and

wholeness in this hectic world. I was inspired to read the book after reading a Twitter thread about books that are good for your mental health. I was not interested in reading about how jogging makes you feel alive and how a walk in the forest opens your mind to new opportunities (you can find that kind of 'inspirational stuff' from Instagram or Facebook). I found Haig on Twitter and liked his tweets so much that I was inspired to buy this book.

Haig discusses different themes ranging from ageing to world politics. However, in a calm and rational way. This makes the reader feel a bit calmer. His thoughts on love, relationships, technology etc. are very relatable. He also gives good advice on things such as how to be less addicted to your smart phone and how to handle bad body image days. However, if you are looking for a book with mindful quotes or eloquent, inspiring phrases – this is not the book for you. Haig writes about normal things in a colloquial style. At times it feels as if the book is a stream of his consciousness or a sort of a personal diary. That made the book a very nice experience to read, at least for me. When you are lying in bed, filled with thoughts about everything from that childhood cartoon you loved to the exam looming in the near future, grabbing this book and reading chapters

like 'what I tell myself when things get too much' feels like the perfect end to a day.

Jonna Kurikkala

Skivrecension: Silvana Imam - Helig Moder

Album: Helig Moder
Artist: Silvana Imam
Skivbolag: Naturkraft

Silvana Imam är utan tvekan ett av de hestaste namnen på musikscenen i Sverige. Hennes nya album "Helig Moder" släpptes den 15 februari efter över ett och halvt års väntan – som kändes som en evighet. Ursprungligen var albumet annonserat för släpp redan i maj 2018, men Silvana Imam ångrade sig och bestämde sig att göra precis som hon själv vill och inte gå efter andras, särskilt skivbolagets, regler. Och jag uppskattar det.

Här måste jag erkänna att jag inte brukade lyssna på hiphop eller rap förrän jag hörde om Silvana Imam. Men hennes andra album Naturkraft (2016) är nuförtiden bland de viktigaste albumen för mig, och därför är det svårt att sluta jämföra Helig Moder med det. Men man borde göra det, nämligen sluta jämföra. Vi talar om två helt olika konstnärliga verk här.

Litet bakgrund. Till skillnad från Naturkraft, som handlar om Silvana Imams bakgrund och identitet på ett till och med smärtsamt sätt, pekar Helig Moder mittefinger. Don't get me wrong, Naturkraft ursäktar sig inte ens ett dugg, men man kan känna allt som hänt på vägen från Jakan till en av Sveriges största artister – också det som har gjort ont. Helig Moder handlar om de här temana också, men albumet

strålar av glädje och kärlek för de hela 38 minuter, till och med i sådana mer aggressiva låtar som Helig Moder och Nenene. Soundet är mer moget och mer självsäkert än någonsin. Silvana Imam kan verkligen kalla sig för en rappin CEO. Hon talar och folket lyssnar.

Jag visste redan i förhand att Silvanas lyrics är insiktsfulla och aktuella, men ändå fick jag uppleva något helt nytt och positivt överraskande. Helig Moder är kanske inte så lättillgänglig som Naturkraft, men som sagt talar Silvana och folket lyssnar. Om du, kära läsaren, har tolerans mot hiphop, vill uppleva något nytt och/eller bekanta dig med aktuella saker i Sverige, rekommenderar jag att du börjar med Silvana Imam. Hon har blivit något stort där.

4 av 5 rosor

Kiia Palo

Ansvarsfrihetsklausul: skribenten har ingen aning om de korrekta termerna när det kommer till hiphop, men hon lyssnar på Silvana Imam och njuter av det i alla fall.

Musakorneri: Arttu Wiskari – Kahvimaito

säv./san. Janne Rintala, sov. Mika Laakkonen

Arttu Wiskarin kesällä 2015 julkaistu kappale Kahvimaito on herkkä tarina miehen halusta tulla isäksi, eikä se suinkaan kerro perverssin setämiehen maitorauhas-laktaatiofessistä.

Sävelmä kuvailee hyvin perisuomalaista pariutumisriittiä: kaksi henkilöä ovat löytäneet toisensa yökerhossa, siirtyneet sieltä jatkoille vähentämään vaatteita, ja biisin alussa heräillään seuraavana aamuna. Edellisen yön tunteet eivät suinkaan jääneet hetken huumaksi, sillä rakkauden hurmiossa laulun kertoja on valmis hyväksymään kaikki uuden tuttavuuden virheetkin (”vaik’ on merkkis väärä”). Häntä ei myöskään häiritse kummankaan ikä (”vaikka päivämäärä ohi ajanut on niistäkin”). Pariskunnan ikään palataan myös toisen säkeistön lopussa: ”aamuyössä kaksi yksinäistä rakkauden kerjäläistä”. Tämä riimittely yhdistää nerokkuutta hipovalla tavalla kaksi 1980-luvun puolivälin suomalaisen musiikkimaailman ikonia, eli Juice Leskinen Grand Slamin alun perin singlen B-puolena julkaistun Rakkauden ammattilainen -kappaleen sekä Dingon Kerjäläisten valtakunta -teoksen (sekä kappaleen että lp:n). Samalla laulun kertoja tulee muistelleeksi omia lapsuus- ja nuoruusaikojaan, ja hän haluaisi taata omalleen jälkikasvulleen yhtä onnentäyteisen kasvuelämyksen kuin hän itse sai kokea 1980-luvun lintukotoisessa Suomessa.

Kappaleen alussa mies tuskailee, että kerrankin yöseuraa löytyi, vaikka hän lai-

minlöi asuntonsa ylläpidon ennen riiuulle lähtöä: tiskipöydällä on melkoinen tiski-vuori ja sängyssä on valitettavan likaiset lakanat. Onneksi isäksi tuleminen korjaisi tämän tilanteen: ”Mä hommaan isomman asunnon / ja kohta paikkas kunnossa on”. Lauseen jälkimmäinen osa myös osoittaa, kuinka korkeassa arvossa mies pitäisi naista, eli tämä oikeasti omistaisi talon ja olisi perheen pää. Äidistä tulisi perheen tärkein osa, jonka palvelija isä mielellään olisi. Mies on jo osoittanut halukkuutensa ja kyvykkyytensä tehtävään, kun hän edellisellä yönä epäitsekäästi antoi naiselle takkinsa, koska tämä ei humalatilansa takia löytänyt omaa narikkalappuaan.

Laulun C-osassa on ehkä tärkein todiste miehen aikeista: ”Ammutaan uusi Amorin nuoli / en tahdo olla pelkkä isäpuoli.” Mies ei halua jäädä vain yhden yön jutuksi, vaan olla oikeasti osa naisen ja hänen nykyisen lapsensa perhettä. Amorin nuoli ei tietenkään tässä yhteydessä viittaa Cupidon ampumiin rakkautta aiheuttaviin nuoliin, vaan munasolun hedelmöitykseen yhdyntän kautta. Ja kukapa ei haluaisi tehdä jälkikasvua laulun ihanan miehen kanssa, joka on selvästi lisäksi erittäin sisällä myös opiskelijapiireissä: kenpä ei olisi laulanut kauniin romanttisesti Kaija Koon Tinakenkäyttöä kylmän vapun aikaan vaikkapa Talolla?

Kertosäkeistön kädentaito viittaa myös miehen synnytyksen jälkeisessä perhe-elämässä tärkeisiin ominaisuuksiin. Rakkauden jälkeen hän osaa huolehtia paitsi

puolisostaan helpottamalla tämän oloa tyhjentämällä maitoa tursuvia maitorauhasia, hän hankkii samalla myös jälkikasvulleen ravintoa. Samalla hänelle itselleen jää vielä vähänlaisesti maitoa kahviin laitettavaksi. Kappaleen kuvailema toimitus jatkaa täten suomalaista kulttuuriperimää, jota jo esimerkiksi Akseli Gallen-Kallela ikuisti Madonna-maalaukseensa.

Mies todellakin on valmis perhe-elämään: hän on valmis luopumaan omasta huolettomasta ja hullttiomaisesta sinkkumiehen elämästä ja muuttumaan leppoisaksi ja perheestään huolehtivaksi isäksi. Kahvimaito on iki-ihana ja vahva romanttinen kertomus, jonka sanoma jokaisen perhe-elämästä haaveilevan tulisi sisäistää.

Nimim. *Pertti Ström*

Toimittaja on neljällä vuosikymmenellä musiikkia (ja jotain muutakin) nauttinut henkilö.

TOP5: Lingvistien sivuaineet

Top 5 on uusi palsta, jossa Joonas käy läpi parhaista parhaimpia asioita laittaen ne ainoaan oikeaan objektiiviseen järjestykseen.

Sivuainevalinnat tuottavat meistä jokaiselle tuskaa. On elokuvantutkimusta, antropologiaa, historiatieteitä, filosofiaa ja monia muita monituisia vaihtoehtoja. Nyt ovat kuitenkin huolesi ohi, sillä Reema kertoo sinulle viisi parasta vaihtoehtoa sivuaineiksi, joilla laitat urasi nousukiitoon.

5: Toinen kieliaine

Tahdot sitten taitaa ruotsia, englantia, saksaa tai ranskaa, toinen kieli oman kielen rinnalle on helppo ja tylsä valinta jokaiselle aloittelevalle kielitieteilijälle. Opettaja saa lisäkielistä lisää liksaa, eikä muuallakaan ylimääräisestä kielestä haittaa ole. Vaikka välillä tuntuu, että jokaisella verbaalisellahan nyt kaksi vierasta kieltä on, ei Verban ulkopuolisessa maailmassa laaja kielitaito ole niin yleistä. Vaikeustasoltaan vieraan kielen opinnot eivät päästä huimaa, ja tutut kanssaverbaaliset auttavat sinua varmasti niin saksan artikkelien, ruotsin epäsäännöllisten verbien, kuin englannin kielen sekasotkujen kanssa.

4: Pedagogiset

Koska töihinkin pitää päästä, on pedagogiset jokaisen kieltenopiskelijan varma valinta turvata pikkuporvarillinen tulevaisuus, punainen talo, perunamaa, kaksi lasta ja koira. Mitä etukäteen ei kuitenkaan kerrota, että jokainen pedagogisia suorittava kokee sielunsa hitaan imeytymisen pedagogian jumalille. Auskuvuodesta selviytyminen on mahdotonta, sillä kasvatustieteellisen luennot ovat tarkoituksella täynnä humanistille vierasta pakollista

läsnäoloa ja sellaisten asioiden toistoa, jonka luulit jo tietäväsi ennestään.

3: Luonnontieteet

Kun haluat olla erilainen, epätyypillinen ja vähän erilaisempi nuori, valitse matemaatiikka, fysiikka tai kemia. Maantietedekin lasketaan luonnontieteisiin, mutta se on aivan liian käytännöllistä pilvilinnoihin tottuneelle humanistille, ja sen kautta saattaisit vaikka vahingossa työllistyä. Matematiikan luennoilla ja laskareissa ajatuksesi taas pääsevät pyörimään euklidisissa avaruuksissa, vektoriyhtälöissä sekä aikasarjoissa, joille et edes keksimällä keksi mitään kielitieteellisiä sovelluksia.

2: Kauppis

Ole oman elämäsi daddy/mama gylders, hanki kauppatieteiden sivuaine ja ala tahkota rahaa kädet heiluen. Myynti ja markkinointi tulevat sinulle niin tutuksi, että saat jopa mummosi kaupaksi, etkä jää katumapäälle. Taitava kielitieteilijä hankkii laajan kielitaidon ja yhdistää sen kauppatieteisiin myymällä hiekkaa Saharaan.

1: Tietojenkäsittelytiede/Tietotekniikka

Tulevaisuus on tietokoneissa. Kukaan ei voi kiistää tietokoneiden vaikutusta ihmisten elämässä, ja jotain niiden kanssa saattaa kielitieteilijäkin päästä puuhaamaan. Kaiken lisäksi noin 99% työnantajista ei ymmärrä tietokoneista itse mitään, joten sinusta tulee pian firman kuin firman IT-velho jo lyhyellä sivuaineella.

V-mappi

Näitä ei varmaan pitäisi edes julkaista.

Arvaatko kenen suusta nämä suomesta eri kielille käännettyt motivoivat sitaatit ovat?

”Det är ungefär femtio-sextio.”

”Every chance is a chance.”

”Vielleicht hab ich genommen, vielleicht nicht.”

Vaatumuksia hallitukselle!

- Kettu my lvl -haalarimerkki!
- Kettu wörk! -haalarimerkki!
- Kettugether-tapahtuma!
- UNIULINAT-PALSTA<3

Kadonneen Jäljillä

Verban kolmannen vuoden kalju punatukkainen fuksi, jonka kanssa juttelin Talolla vuonna 1990. Ilmianna itsesi! Pääaine oli muistaakseni englantilainen filosofia.

Verbaario 2014. Kuva: Kalle Parviainen

*kas verbalainen polkee taas
ouluilme kasvoillaan
lipastolle oppimaan*

*ja humanistipallo kurkistaa
tahtoo nimittäin varmistaa
että humanisti kodin hyvän saa*

